CYAN BLACK

გუშინ საქართველოში აღინიშნა ქვეყნის პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას 65 წლის იუბილე.

თარილი

„კურთხეულია მხოლოდ ნაბიჯი ვალმოხდილისა“

დიდი კონსტანტინე გამსახურდიას ეს უკვდავი სიტყვები მართლაც რომ მედგამოჭრილია მის ეპოქა – მეიაფ გამსახურდიაზე – ქართული ეროვნული მოძრაობის ლიდერზე, საქართველოს პირველ პრეზიდენტზე, რომლის სახელი მარად იცოცხლებს ქართველთა ხსოვნაში, მომავალ თაობებში.

მეიაფ გამსახურდიას სხვა მიზანი არა აქვნია, გარდა საშობლოს, თავისი ხალხის უანგარო სამსახურისა. მეიაფ შემართულმა, შეუპოვარმა, ჭეშმარიტმა მამულიშვილმა კარგად უწყოდა ამრეშენებელ ყველას, რომ არაფერი შეეძლება საშობლოს საეკლესიო და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის, გამარჯვების სისტემის.

იხ. მე-3 გვ.

გამოიცა

მეგობრობისა და მეზობლობის ხიდად

ეს დიდი მისია აქვს ნაკისრი ქართულ-თურქულ ენობრივ თანდასმით გამოშვაულ სამეცნიერო, საგაზეთ-ჟურნალურ, კულტურისა და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური აზრის საერთაშორისო კალენდარულ ერთეულს – „ახალი ხიდი“, რომელის ახალი ნომერი მიიღო მეკითხველმა.

ნომერი ძირითადად ეძღვნება შარშანდელი ნოემბრიდან საქართველოში ეთნოთარეულ მოელენეს და ქვეყნის ახალ პრეზიდენტს – მიხეილ საკაშვილს. უნდა, თანაც ძალზე ეკმოენებიათ დასურათიული ეკონალის ფურცლიდან დაინგერესებული მკითხველ სრულ წარმოდგენას შეიქმნის ნოემბრის რეფერენციისა და მას შემდეგ ჩვენს ქვეყანაში მოხდარ ამებებე. რასაკვირველია, როგორც, წერილისათა, ისე ფოგიმანალაში ეანსაკეთებელი ადგილი ეიმოპა პრეზიდენტის ინაუგურაციას და მასთან დაკავშირებელ ღონისძიებებს, თავად მხეილ საკაშვილის ბიოგრაფიას.

იხ. მე-2 გვ.

გიხაროდეს!

თათიას და ნიკას ელვენეტ მიეშატა

ახალგაზრდა წყვილმა – ნინო ლეონიდოვამ და ანრი ბაკიკაძემ 14 წლის წინათ, 19 წლის თანაკეკუეფლმა სტუდენტებმა სიყვარულით დაიფეფლნეს ოჯახი. ისინი აქამდე ორ შვილს – თათიას და ნიკას შეეპაროდნენ.

21 მარტს, აკადემიკოს ჩაჩავას სახელოსნის პერნაგალოვიანის და ბუნინის ეროვნული მეფეტრნოსნის, რომლებიც ეროვნულ ინოფანმაშოთა და ეკლესიმბოლერებთან გამოიოჩრეთან.

კეკლეავე სახარეო და ბედნიერება ნე მოელეთმოლეს მათ ოჯახს.

ნინო ლიპარაძე.

ჩვენი ტელეფონებია: 93-34-04; 99-73-24.

„საქართველოს რესპუბლიკა“ ინტერნეტში: http://www.open.ge/sakartvelos-respublika

ჩვენს გაზეთის კითხულობენ აშშ-ში, გერმანიაში, რუსეთში, ჰოლანდიაში, საფრანგეთში, უკრაინაში, ისრაელსა და სხვა ქვეყნებში.

საქართველოს რესპუბლიკა

გაზეთი დაარსებულია 1918 წლის 25 იანვარს, აღდგენილია 1990 წელს. №75 (4804) ხუთშაბათი, 1 აპრილი, 2004 წელი. ფასი 50 თეთრი.

თვალსაზიერი

დიალექტიკის კანონი

ბერდი, ვთქვათ პირდაპირ: ოპოზიციამ აჩიტვენები ბარეშენდა ზაადო.

ისევე ვთქვათ, რომ ეს ზაადა ისეთია, რომ ადეკვატუალ, „რაც მოგიჯა დიდი თაო“...

ოპოზიცია, ამის ნაცვლად, რომ ერომანეთისოთვის მზარი მიეცა, ისე ფაქტიდან სახელისუფლო ბალკენ, როგორც ქედისკენ ხარი გაეკვეშეულ კამეჩს.

ბოლო, ჩქეტიე ამ ზეორმა.

მე პირადად ძალიან მწყალება ბუნო, რომ ახალ პარლამენტში ვერ მოხვედრა ბაგინი აკაკი ასათიანი, პარლამენტისთვის უთუოდ საჭირო და სასარგებლო კაცი, ჩამოყალიბებული, დიდლეტეული პოლიტიკოსი.

მაგრამ, რამდენადაც ვიცი, სწორედ მან შეეშალა ხელი მემარჯვენეებს ერთიანი ფრონტით გამოსულიყვნენ „ბრეშენელის და ახალთაობა“-

თვალსაზიერი

(პირველი გვერდიდან)

დამარცხება მკაცრესულად განიცადა ბაგრატმა მალე ნათელაშელმა. ლუბოროსგები ამკიან ამ ცილაზე აწყოსტე და ახალი რეფოლუციათ, მიმმილთიან და ხგრასაბურეთ იმუქრებიან.

ბაგრატ ბანა ისინი არ იყენენ, არც ერთ მემარტხეულ ძალასთან გიერთიანაება რომ არ ისურეკეს და ჯიგან ბაეჭიდნენ თავიანთი ოდინდელ დიდებან? ისინი, უპრალოდ, ქეფდანაში ნოემროს შემლეგ შექმნილ რეალიობას მოწყდნენ, ვერ გიიოთვეს, რომ „ეარდეკის რეფოლუციის" შემდეგ მთი პარგა მაგრნის ყცეიეთი შემცირდა, ძეელი ამოჯი დაკარგა.

დიალექტიკის კანონი

არაფდა, ღმერთმანი, სასურველი იქნებოდა მალეკი ნათელაშელისა და მისი თანამოსაგრეების ხალეკა წოელსაკარძლებიან დარბაზში.

თავი კარკად ეკიეკნო ელექტორიგატ „თავის უფლებამ", თუმცა, უნდა ვალიარით, რომ მისი ხაკმაოდ წარმატეკეული საარჩეკნო ლებეკი, შეგნლდა ბაგრატ ოთემალიშარის, ზეიდან გამოსაგრეის ეფექ კონსტანტეკი გამოსაგრეის ფამბარეკეა ეფრა ოეო, რა ინდა უნდა, მაგის მარავანელეთ მიმოელთანთ.

თუნდაც. ამით არაფერი იეკლება! თუ ეს ახალეგმრეა პარკეა სათანადოდ მოემზადება, შემდგომ აჩრეეეზეეს (სულ მალე ადეკლთრეეი მმართველთან ორგანოკეთან აჩრეეეზეეა) გამარკეკეთან ოდინ მანნი აქეს.

მაგალითა ლეკრნის, „პრეწეელეა-ბა-ანალეი" მანც აღმოჩნდეა ერთადერთი ოპოზიციური ძალა, ეიხე პარლამენტის კარი შეალო. ეს ეკოიმპრნიმანი ბაგალიეთში შემარკეკეეეეთა ეფალეთ გამარკეკეეან ეჭეკნი ჩაეეთვალთო.

რაკე შეეეეეა „ალორძანეკანა", იეი ამ აჩრეეეეეზეე „ფეურ-ეამარკეკ" ეარეეეე ეიხალეეი, ანუ ანეკ, რაკ ნამლეკალ. ზეკალამბეალალ არაფ ეკ, მარალალ რომ ეოიქეალ, ალალ ეკეარეკ ბეალარეი ალმოჩნდეა. მან „თავის მოყალანმე" წაალო, თანაკე მიამმეკეალალ, რომ ბაგ ავგარნიმიან მეთარეს ბეეერი რამ ეზალ გალალაფაეხანთნ, ალალეკარეკ გალაარეკანთნ. ალ ამ დროს ეეერთან სასამართალეეეანთნ, საყოველთალო რეფერენდუმეეთნ, ბალეეეეე

პიროვნება

ქართველი ერის გზა ქრისტეს გზაა, ეკლიანი გზა ჯვარცმისა და გარდუვალი აღდგომისა.

ზვიად გამსახურდია.

31 მარტს დიდი მამულიშვილის — საქართველოს პირველი პრეზიდენტის, პოეტისა და მეცნიერის ზვიად გამსახურდიას დაბადების 65 წლისთავია

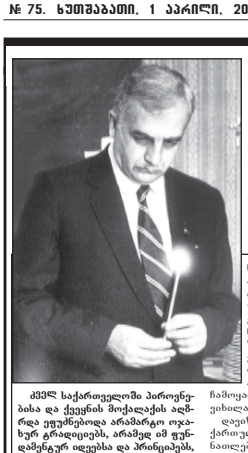

ძველ საქართველოში პირიფარისა და ქვეყნის მოქალაქის აღმრდა ეფუძნებოდა არამარტო ოჯახურ გრაფიკებს, არამედ იმ ფუნდამენტურ ფასეულობებს, რომლებსაც წარმოდგენილი ბაბილონიდან, ბერძნულ-ბიზანტიიდან, მამულიშვილობამ მოსე ეფეფროფსეს საგანმკურნე დამყარებით ამრიგებოდა ქართველ მამულიშვილთა ათობები მანამ, სანამ საქართველოში არ დამყარდა საბჭოური რეჟიმი და არ დაიწყო ურწმუნოებისა და უწმიანის გაერკვევა. ამ ეტაპზე ჭეშმარიტი ერიერეული და საკაიფრონი იღებულის გადარჩენის მანია მიწიდან ამოღებას ეკისრა, რომელიც მომავალ თაობას კვლავაც ბიბლიის, „ქართლის ცხოვრებისა“ და „ვეფხისტყაოსნის“ იღებებს უნერგავდნენ. სწორედ ამგვარ ოჯახებში აღმრდილმა პაგრონიტებმა ეკისრეს ერთიანულ-გამამაიცებულებელი ბრძოლის ღიღერობა და თავგანწირვით შეერძოლნენ ანგარეშანური გოგოლგარელ რეფორმებს.

ბიბლიის, „ქართლის ცხოვრებისა“ და „ვეფხისტყაოსნის“ იღებებს ეფუძნებოდა ეროვნული ფასეულობებისადმი ქართველ მამულიშვილთა შორის ბანაკეფილებიანი ბრძოლა. ეროვნული ფასეულობებისადმი ერთგულებისა ბიბლიის, „ქართლის ცხოვრებისა“ და „ვეფხისტყაოსნის“ ფასეულობებისადმი ერთგულებაში ეროვნულ-გამამაიცებულებელი ბრძოლა ეროვნულ-გამამაიცებულებელ ბრძოლაში ჩაერთო. ეროვნულ ფასეულობებისადმი ერთგულებაში ეროვნული ფასეულობებისადმი ერთგულებაში ეროვნული ფასეულობებისადმი ერთგულებაში ეროვნული

განსჯა

ეკონომიკა რეალურ გარანტიებს ეძებს

იქ, სადაც პატიოსნებას ეკონომიკური საფუძველი არა აქვს, მის ადგილს კორუფცია იკავებს

რევოლუციამ, რომელიც „ვარდების“ სახელით მოინათლა, ხალხს იმედის ნაპერწკალი გაუნია. ბევრს სჯერა, რომ ახალი ხელისუფლება ღრმა ეკონომიკურ ცვლილებებს მოახდენს, გაუმჯობესდება ცხოვრება, გაიზრდება კეთილდღეობა და ბოლო წლებისგან გაგანჯული ადამიანები ერთგვარად სულს მოითქვამენ.

იმედი ერთია, მაგრამ რა აზრისანი არიან ამის თაობაზე მეცნიერი ეკონომისტები? ამის თაობაზე ვესაუბრე ერთ-ერთ მათგანს – საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგეს, პროფესორ შშანგ სამადაშვილს.

– ქვეყანა, – თქვა მან, – რომელმაც დაკარგა ტერიტორიული მთლიანობა და ათეული ათასობით ლტოლვილი უსახლკაროდ და ულუმპაუროდ დარჩა, მეგად რთული ეკონომიკური და სოციალური პრობლემების წინაშე აღმოჩნდა. კატასტროფულად შეიკვეცა სამამული წარმოება, დაეცა ცხოვრების დონე, გაღრმავდა სოციალური უთანასწორობა. დღეს მინიმალური ხელფასი (20 ლარი) დაახლოებით ექვსჯერ, ხოლო პენსია შვიდჯერ ჩამორჩება ქვეყანაში დადგენილ საარსებო მინიმუმს (119 ლარი). თვით საშუალო ხელფასიც კი საარსებო მინიმუმის მხოლოდ 90 პროცენტია, უმუშევრობის დონე კი ქვეყანაში 13 პროცენტამდე გაიზარდა.

ამ მონაცემებიდან შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვება, სოციალიზმის დემონტაჟი და საბაზრო ურთიერთობებზე გადასვლა ერთობ ძვირი დაჯდა – მან საშუალოდ განვითარებული ქვეყნების ჯგუფიდან ერთბაშად უღარიბესი ქვეყნების ჯგუფში გადაინაცვლა. თვით პოსტსაბჭოურ სახელმწიფოებს შორისაც კი საქართველოს ცხოვრების დონით ერთ-ერთი ბოლო ადგილი უკავია.

– სამაგიეროდ კორუფციასა და ჩრდილოვან ეკონომიკაში გავედით მოწინავე პოზიციებზე. ხომ არ გვეგყვით, რამ გამოიწვია ქვეყნის ეკონომიკის მკვეთრი დაცემა და ნეგატიური მოვლენების მომრავლება?

– ახალი ცხოვრების შენება სხვებსაც გაუჭირდათ, კერძოდ, პოსტსოციალისტურ ქვეყნებსაც, მაგრამ იქ შედარებით სწრაფად მოხდა ცივილიზებულ ბაზარზე გადასვლა, კრიზისის დაძლევა და ცხოვრების პირობების გაუმჯობესება. ჩვენთან კი ვერა და ვეღარ დავაღწიეთ თავი კრიზისსა და გაჭირვებას, რაც სუბიექტური მიზეზებით – სახელმწიფოს არაეფექტიანი, წარმატებული საქმიანობით უნდა აიხსნას. ეს იქიდანაც ჩანს, რომ მისი ხარჯები ქრონიკულად ჭარბობს შემოსავლებს. ეს კი ნიშნავს, რომ სახელმწიფო საკუთარი შემოსავლებით ვერ ცხოვრობს, რაც, ერთი მხრივ, საწარმოთა ცუდი ფინანსური მდგომარეობით, ხოლო, მეორე მხრივ, სუსტი საბაჟო და საგადასახადო ადმინისტრირებით აიხსნება.

ქვეყანაში შეიქმნა სიტუაცია, როცა მეწარმეებს, აღარ სურთ „ჩრდილს მოფარებულმა“ იმუშაონ, ხოლო სახელმწიფო მოხელეებს აღარ შეუძლიათ უკორუფციოდ იცხოვრონ. თუ ეს სიტუაცია დროულად არ განიმუტება, თუ ღრმა და სისტემური ტრანსფორმაციები არ დამთავრდა, შესაბამისად გახანგრძლივდება კრიზისი და რეალური საფრთხე შეექმნება ქვეყნის დამოუკიდებლობას, დემოკრატიას და საბაზრო ეკონომიკის დამკვიდრებას, ანუ ყოველივე ემას, რისთვისაც ესოდენ დიდი სოციალური საზღაური გავიღეთ.

– ახალმა ხელისუფლებამ, ეტყობა, ეს იყოსოა და ამიტომაც უტევს ასე მკაცრად კორუმპირებულ ჩინოვნიკებს, არგალამხდელ ბიზნესმენებს, რომლებმაც ქვეყანას დიდი მაგერიალური და მორალური ზიანი მიაყენეს. თუმცა ზოგს ეს არ მოსწონს და ხელისუფლების ნაბიჯებს ღიად აკრიტიკებს.

– ჩემი აზრით, აქ მოწონება-არმოწონება ვერ გადაწყვეტს საკითხის არსს. იმისათვის, რომ თავიდან ავიცილოთ შესაძლო კატასტროფული შედეგები, უმრუნველყოთ ქვეყნის ჩიხიდან გამოსვლა და მისი აღმავლობა, საჭიროა სახელმწიფო მართვის სისტემა (პარლამენტი, მინისტრთა კაბინეტი, სასამართლო ხელისუფლება და სხვა) დაკომპლექტდეს პაგიოსანი, ქვეყნის ერთგული ადამიანებით, რათა იზეიმოს კანონის უმეხაესობამ, ხოლო კანონდამრღვევნი მკაცრად დაისაჯონ. თუ საბოგადოებამ დამნაშავენი არ დასაჯა და ღირსეულნი არ წაახალისა, მაშინ აღარ იარსებებს ამ საზოგადოების გამამთლიანებელ ფასეულობათა ერთიანი სისტემა. ამიტომ, ვინც კორუფციას ეწევა, ვინც ბიუჯეტს არ უხდის გადასახადს, თუ არ დაისაჯა, ქვეყანაში კიდევ უფრო გაღრმავდება დაუსჯელთის სინდრომი და წახალისდება ჩრდილოვანი ეკონომიკა.

ხშირად კორუფციის მკვებავ წყაროდ გვეველინებიან გაბერილი ბიროკრატიული აპარატი, ინსტიტუციონალური, სტრუქტურული და ფინანსური მოუწესრიგებლობა. სახელმწიფო მოხელეს, რომელსაც საარსებო მინიმუმზე დაბალი ხელფასი აქვს და ბიზნესის კეთება ეკრძალება, კანონი უბიძგებს, ეძიოს არსებობისა და თავის გადარჩენის არაფფიციალური წყაროები. ზოგჯერ ათი მუშაკის საქმეს ორმოცდაათი აკეთებს და ხელფასსაც შესაბამისად მიზერულს იღებს. აი, სწორედ ამგვარი ფინანსური და სტრუქტურული ლაფსუსები აკოსნერვებენ კორუფციას, რადგან პაგიოსნებას ეკონომიკური საფუძველი ეცლება. არადა, იქ, სადაც პაგიოსნებას ეკონომიკური საფუძველი არა აქვს, ჩვეულებრივად, მის ადგილს კორუფცია იკავებს.

– და მაინც, ბატონო უშანგ, ყველაზე კარგი ანგიკორუფციული საშუალება და კეთილდღეობის ამაღლების პირობა ეკონომიკური ზრდა და ნაბარდი შემოსავლის სამართლიანი განაწილებაა. როგორ ფიქრობთ, რა ტემპით უნდა მოვახდინოთ ქვეყანაში ეკონომიკური ზრდა?

– ეკონომიკური ზრდა უნდა უზრუნველყოთ არა ქვეყნის პირობებისა და თავისებურებების შეუსაბამო მონეტარული პოლიტიკით, რომელმაც სახელმწიფოს როლი ეკონომიკაში მინიმუმადე შეამცირა, არამედ ნეოკლასიკური სინთეზის თეორიის შესაბამისად, რომელიც ეკონომიკურ ზრდას მოთხოვნისა და მიწოდების სტიმულირებით ითვალისწინებს.

როგორც ცნობილია, ქვეყანაში მხოლოდ მაშინ მაღლდება ცხოვრების დონე. როცა მოსახლეობის რაოდენობასთან შედარებით საქონლის და მომსახურების (მშპ) ზრდის წინსწრება ტემპია. რა მდგომარეობაა ამ მხრივ საქართველოში? სტატისტიკური მონაცემებით 1994 წელს ერთ მოსახლეზე იწარმოებოდა 252 დოლარის მშპ, ხოლო 2003 წელს ეს მაჩვენებელი შეადგენდა 866 დოლარს. მოცემულ პერიოდში მოსახლეობა დაახლოებით 1 მილიონით შემცირდა. ე. ი. საქართველოში ცხოვრების დონე ამაღლდა არა მხოლოდ ეკონომიკური ზრდის, არამედ მოსახლეობის რაოდენობის შემცირების ხარჯზეც.

– ბატონო უშანგ, როგორ წარმოგიდგენიათ შემოსავლების განაწილების სამართლიანობა?

– ამ შემთხვევაში, ალბათ, გასათვალისწინებელია ეკონომიკური თეორიის კანონზომიერება, რომ „ჭურჭელი“, რომლითაც უნდა გადაეცეს მდიდრებიდან ამოღებული შემოსავლების ნაწილი ღარიბებს, „გახვრეტილია“, რის გამოც მდიდრებიდან წამოღებული ყოველი 3,5 დოლარიდან ღარიბებამდე მხოლოდ 1 დოლარი აღწევს. რასაკვირველია, შესაძლებელია ამ დანაკარგების რამდენადმე შემცირება მისამართიანი სოციალური პოლიტიკისა და ქმედითი სახელმწიფო კონტროლის წყალობით, ოღონდ ამით ეკონომიკური ზრდა არ უნდა შეფერხდეს.

– და მაინც, როგორ წავახალისოთ მოთხოვნა, რათა მან საწყისი ბიძგი მისცეს ეკონომიკურ ზრდას?

– ამისათვის აუცილებელია ქმედითი ანგიკორუფციული საგადასახადო და საბაჟო პოლიტიკა. სახელმწიფომ უკან უნდა დაიბრუნოს კუთვნილი და ამასთან ერთად შეზღუდოს კონტრაბანდა, ჩრდილოვანი ეკონომიკა, რათა გაფართოვდეს ლეგალური ეკონომიკის მასშტაბები და ჩამოყალიბდეს ჯანსაღი კონკურენციული გარემო. ამ გზით შესაძლებელია საბიუჯეტო შემოსავლების სულ ცოტა სამჯერ გაზრდა, რაც სახელმწიფოს საშუალებას მისცემს გაბარდოს ხელფასები და პენსიები, შექმნას მიმზიდველი საინვესტიციო პირობები.

ცოდნაზე დამყარებული ამგვარი გარდაქმნებით საგრძნობლად შემცირდება რისკები (დანაკარგები), გაიზრდება შრომის მწარმოებლურობა, შემოსავლები, რაც, თავის მხრივ, გაზრდის საინვესტიციო აქტიურობას და კაპიტალის დაგროვებას. საქართველო თავს დაადწევს სიღარიბის „ბოჯადოებულ წრეს“, მიაღწევს მოსახლეობის არა 10 პროცენტის (როგორც ეს დღეს არის), არამედ საყოველთაო კეთილდღეობას.

ერთიც უნდა ითქვას. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ აფხაზეთი და სამაჩაბლო სამამული ეკონომიკის ორგანული ნაწილები არიან და რომ უმჯობესდ ეროვნული მეურნეობის ეფექტიანი მართვა შეუძლებელია. ამიგომ საჭიროა იმგვარი პოლიტიკური და ეკონომიკური მექანიზმი (მონეტარული, ფისკალური, სოციალური, საგარეო ეკონომიკური პოლიტიკა), რომელიც სეპარატიზმს კი არ წაახალისებს, არამედ უზრუნველყოფს ცენტრსა და რეგიონებს შორის თანხმობას, ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას, ეროვნული მეურნეობის მდგრად და უსაფრთხო განვითარებას. მიმაჩნია, რომ დღეს ქართული სახელმწიფო სწორედ ამ პოლიტიკას ადგას და პირველი შედეგიც გამოჩნდა. როგორც ქვეყნის პრეზიდენტმა არჩევნების წინა დღეს განაცხადა, „საქართველოში იმრეზა პენსია, ხელფასები და პენსიები ძირითადად დრმეზ გაიეკმა, რაც არ მომხდარა მრავალი წლის განმავლობაში“. ეს უკვე ბევრის მთქმელია.

ესაუბრა
ოთარ ხუციშვილი.

ადამიანი დროში

უფლისცხის ჭირისუფალი

ოკუბში მეათე ბავშვი იყო და ნაბოლარას კვალობაზე ყურადღება არ მოჰქლებია, რომ ისაჯალა და ცხოვრების ფერულში ჩადგა, ყველგან პირველობა სწადდა და აღწევდა კიდეც. ოცდაშვიდი წლისა გორის რაიონს ქვაბურელს – მმობლიური სოფელს – საშუალო სკოლის დირექტორი გახდა და რაც მის წინამორბედებს ერთად აღებულთ სოფლისთვის და სკოლისთვის არ გაუკეთებიათ, ამ ერთმა კაცმა, კარლო სადაღაშვილმა შეძლო.

სკოლა სივიწროვეს განიცდიდა. დირექტორმა სასწრაფოდ შეუკეთეთა პროექტი და სკოლას რვა ახალი საკლასო ოთახი მიაშენა, შრომის საგნები უნდა შემოიღოთო და ხუთ ახალ საკლასო ოთახში ჩარხები დადგა და საჩინელთ მაგიდები გამართა, ბამთარში ბავშვებს სცივათო და სასწრაფოდ ცენტრალური გათბობა გაიყვანანა. სასწავლო პროცესის მაღალი დონით სკოლა ერთ-ერთი მოწინავე იყო რაიონში.

ერთ დღესაც დირექტორთან მოსწავლეები მივიდნენ: ქალაქის სამუსიკო სკოლებში მუსიკალურ განათლებას რომ ღებულობენ, ჩვენ რაღა დავაშავეთო. მოვმეხმარეთ და სამუსიკო სკოლაც გვქენაბათო, თქვა დირექტორმა. სკოლას თავისი სასწავლო ნაკვეთი ჰქონდა. ბავშვებმა ნაკვეთი დაბარეს, ხახვი დათესეს, უბაგრინეს – მარგალიდნენ, რწყავდნენ და მოსავალიც მღვადა მოსკდა. სკოლის დამლაგებლებმა 18 გონა ხახვი გაიგაჩინეს ბაზარზე (საკვაგრო დახლთან მოსწავლის გამოჩენა ნებისმიერი სკოლის დირექტორს ბევრ უსიამოვნებას უქადდა). აღებული ფულით ახალთახალი პიანინო იყიდეს, ერთი საკლასო ოთახიც მიუჩინეს და კარებე ფირნიშიც გაჩნდა: „ქვაბურელის საშუალო სკოლასთან არსებული სამუსიკო სკოლა“.

სხვაც ბევრი რამ ჰქონდა ჩაფიქრებული კარლო სადაღაშვილს, მაგრამ ერთ დღესაც „ზევით“ გამოიძახეს – აღგილობრივი კომეფურნეობა პარგახდება. ეკ ეგეს ვალეიდან მაინც ამოიყვანოო.

კომეფურნეობაში შემთავალი რამდენიმე სოფელი მაღალმთიან ზონაში მდებარეობდა და ახალმა თავმჯდომარემაც მეცხოველეობით დაიწყო. აამენა მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვისა და მელორობის კომპლექსები, ცხვრის საგდომი ბინები, მოაწესრიგა პირუტყვის საკვები ბაბა. სულ მალე რძის წარმოება ქვაბურელის კოლმეურნეობაში 260 გონამდე გაიზარდა, ხორცის წარმოება 300 გონამდე. ბუნებრივ საძოვრზე კოლმეურნეობას 7000 სული ცხვარი დაუდიოდა. ის იყო წელში გაიმართა კოლმეურნეობა და კვლავ „ზემოთ“ გამოიძახეს. საქმე ის არის, რომ იმ ხანად უფლისცხის ისტორიულ-არქიტექტურულ მუზეუმ-ნაკრძალზე ინტენსიურ არქეოლოგიურ გათხრებთან ერთად სარესტავრაციო სამუშაოები იწყებოდა, დაკვეძილი იყო მსოფლიოს კლდეში ნაკვეთი კულტრის ძეგლების შემსწავლელი დიდი საერთაშორისო კონფერენციის ჩაგრება, ბედად კარლო სადაღაშვილიც იქვე ყავდათ და მუზეუმ-ნაკრძალის დირექტორის კანდიდატურის საძებნელად შორს რად წავიდოდნენ?!

კარლო სადაღაშვილმა აქაც გამოიჩინა თავი. ფართო ფრონტით ეაჩაღდა ძეგლის კეთილმოწყობის სამუშაოები, ჩაგარდა ტერიტორიის ელექტრიფიცირება, შემოიტანეს სამი ფიცარი ბინა, ამოიღეს სასმელი ჭები, მუზეუმ-ნაკრძალს 180 მეტრი სიგრძის რკინის მესერი შემოაელეს, მეგკვარმე ჩამავალი მიწისქვეშა გვირაბის 120-საფეხურიანი კიბე ხის არგანებში მოაქციეს. ეს სამუშაოები დიდ თანხებსაც მოითხოვდა, მაგრამ დირექტორს გვერდით ორი სამაგალითო მამუშაებელი დაუდგა – აღგილობრივი ხელისუფლების თავკაცი რევაზ ჯავახიშვილი და საქართველოს კულტურის ძეგლთა დაცვის „მამასახლისი“ პროფესორი ირაკლი ცინცაძეული.

1982 წელს უფლისცხეში ჩაგარებულმა საერთაშორისო კონფერენციამ, რომლის მუშაობაშიც მსოფლიოს 42 ქვეყანა მონაწილეობდა, სანამუშოდ მოგლალ კლდეში ნაკვეთი კულტურის ძეგლების ნუსხაში უფლისცხის ისტორიულ-არქიტექტურული მუზეუმ-ნაკრძალიც დაასახელა.

ბევრი კარგი ახსოვს უფლისცხეს, მაგრამ არც ბედისწერის მსახვრალი ხელი დაკლებია. ამ ხუთი წლის წინათ, ვაჰაფხულზე, ადიდებულმა მტკვარმა ისეთი გავლენები შეუგია კომპლექსს, რომ იქ, სადაც კლდეში გაჭრილი გვირაბი მტკვარზე ეშვება, მიწის მასიები მოგლიჯა ძეგლს და სამანქანე გზიდან საცალფეხო ბილიკიდან დაგოვა. კარლო სადაღაშვილმა კი დაარსახა განგაშის ზარი, მაგრამ პასუხად ბაზმალაკიც კი არავის გაუწკარუნებია, არა გამოვიდა რა სახელმწიფო კანცელარიაში, კულტურის სამინისტროში კარ-კარ სიარულითაც. წელიწადზე ცოტა მეტი გავიდა ამ ამბიდან და 2000 წლის შემოდგომაზე მოულოდნელად, ბარითა და ბათქით ანსამბლის უმარმაბარი, დაახლოებით 250 გონა კლდოვანი მასა ჩამოიქცა და მოჩუქურთმებული ღარაბი ქვა-ღორღად აქცია. კვლავ შემოკრა განგაშის ზარი მუზეუმ-ნაკრძალის დირექტორმა, მაგრამ მისი ხმა დედაქალაქში ხელისუფლების მაღალი ჩინოვნიკების ყურაღრილობის კედელს მიეკარცხა და ყველაფერი ამით დამთავრდა.

მგკვარს მიჰქონდა ჩვენი სამიათასწლოვანი წარსული და ვითომც არაფერი!

რა ნახა, რომ ხელისუფლებას ძეგლისთვის არ ეცალა (ტაცილებით უფრო საკუთარი ძეგლის ბედი აღელვებდა) კარლო სადაღაშვილმა იმედის თვალი ახლა უცხოთის ორგანიზაციებს მიაპყრო. ბედდ, იმ ხანებში შექმნილმა კულტურული მემკვიდრეობის ფონდმა მსოფლიო ბანკიდან გამოყოფილი სახსრებით მუზეუმ-ნაკრძალის გამაგრება-სარესტავრაციო სამუშაოები წამოიწყო და კარლო სადაღაშვილიც მშენებლობის ხარაჩოებზე დადგა. ტექნიკური უნივერსიტეტის მიწისქვეშა ნაგებობათა კათედრის რეკომენდაციით „შეიერა“ ყველა ბზარი, რომელიც სგიქიამ დაამიანა, კლდის გრუნტში ჩაიდო რკინა-ბეტონის არმატურა, მშენებლებმა ანსამბლის შესაფერისი ინფრასტრუქტურისთვისაც იზრუნეს – აშენდა აღმინისტრაციული შენობა, საგამოფენო დარბაზი, სასადილო, 1000 კვადრატული მეტრით გაფართოვდა მახქანების სადგომი, სხვა საინჟინრო ნაგებობები.

1988 წელს – ეს პიკის წელი იყო – 111 ათასმა ტურისტმა მოაკითხა უფლისცხეს. შემდეგ თანდათანობით ქვეყანაც დაეცა და მუზეუმ-ნაკრძალის დამთვალიერებთა სტატისტიკური მაჩვენებელიც.

– წლეულს, – ამბობს კარლო სადაღაშვილი, – ტურიზმის ბიზნესში ერთგვარი გამოცოცხლება შეინიშნება. რამდენმე უცხოური ტურისტული ფირმა დაგვეხმარა და თანამშრომლობა შეგვთავაზა. ეს კარგი ნიშანია.

ამასობაში კარლო სადაღაშვილს, თავისი კუთხის ჭირისუფლისა და ღხინისუფლის, ამბავდარი და ლვაწლმოსილი კაცის ცხოვრების საათმა სამოცდათუთმეტჯერ ჩამოკარა. ჰაუ, რა დრო გასულა!..

– სადილი ჩვეულებრივი ქქონდათ. მრავალრცხოვანი ოჯახის თავკაცი სუფრის თავში იჯდა შვილების, შვილიშვილების, შვილიშვილის შვილების, სიძე-რძლების გარემოცვაში და მხარს, როგორც ყოველთვის ამ ნახევარი საუკუნის მანძილზე, ქალბატონი ეთერი უმშვენებდა, შეუღლე და თანამოაზრე, ოჯახის მთავარი დასახლისი.

ფოტორეპორტიორმა სადაღაშვილების მთელი საკრებულო ფირზე აღბეჭდა. არაფერი სჯობს ამ ფოტოს ნახვას.

გურამ ვაშაკიძე.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

გული არ ივიწყებს

შენ და მე

თამარ ჩიჯავაძე

მე მაინც მგონია, შოთას ბევრჯერ გაეხსნა ცა მისი არცთუ ისე ხანგრძლივი და არცთუ ისე ხანმოკლე სიცოცხლის მანძილზე. ბევრის მთხოველი ის არც ღვთისგან ყოფილა და არც კაცისგან. ოჯახის წევრების, შეილისა და შვილიშვილების ჯანმრთელობა, ყოველი ახალი ლექსის დაბადება, ახალი წიგნის გამოცემა ბედნიერება იყო და ცის გახსნაც სხვა რაღა უნდა იყოს.

აი, როგორ უპასუხა შოთამ ერთ-ერთ ინტერვიუში კითხვაზე: „რა არის ბედნიერება და, კერძოდ, პოეტის ბედნიერება“?

„პოეტის ბედნიერება მისი აღიარებაა, მაგრამ ეს ბედნიერება დროებითია და წარმავალი; როგორც ამბობენ, სრულყოფილი ბედნიერება არ არსებობს. არსებობს მხოლოდ ბედნიერებით თავის მოგაკუნება. თვითონ ძლიერნი ამა ქვეყნისანი მეფეები და მილიარდერები ბედნიერების გაგეების მიმართ სეპტიკურად არიან განწყობილნი. ბედნიერების ცნება პირობითი და პიროვნულია, ვისთვის რა არის ბედნიერება. რაც ერთისთვის ბედნიერებაა, მეორესთვის შეიძლება უბედურება იყოს. სხვა თათქიროიის ბედნიერება და სულ სხვა – აინშტაინისა. თუ ჯორდანო ბრუნო უარს იგყოდა თავის რწმენაზე, რომლის ინკვიზიცია მას გაათავისუფლებდა. ჯორდანო ბრუნომ რწმენის ღალატ კოცონზე ასვლა არჩია. ალბათ, რწმენისადმი ერთგულება იყო ამ ღმერთკაცის ბედნიერება. აი, მეორე მაგალითიც: ცინცინატუსმა უარი გაანაცხადა რომის იმპერატორობაზე, იგი მბრძანებლობაში ვერ ხედავდა ბედნიერებას. ადგა და თავის სოფელში დაბრუნდა – იმპერატორის კეერთხს გუთანი არჩია.

განა შეიძლება ნამდვილი პოეტი ბედნიერი იყოს, თუ სადმე ამქვეყნად თუნდაც ერთი მშიერი ჩიგი ან ძაღლი ეგულება? აღარაფერს ვამბობ ადამიანური ყოფის ათასგვარ ტრაგედიაზე, რომელსაც ბალზაკმა „ადამიანური კომედია“ უწოდა. არაფერს ვამბობ სიღუხჭირეზე, ფიზიკურ თუ სულიერ ტკივილებზე, იმებზე. დაავადებებზე, კატასტროფებზე, უსამართლობასა თუ ძალადობაზე. ჭეშმარიტი პოეტის გული პაწაწინა სანემსე ბალიში მგონია, შიგ იმღენი საგკივარია ჩაბუღებული. მისი სიტყვა კი ადამიანებს ტკბილ ეალობად ჩაეცმით! პოეტის ბედნიერება ის არის, რომ იგი ვერასოდეს ვერ იქნება ბედნიერი“.

მთელი სიცოცხლე ბედნიერი ვერვინ იქნება. ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, შშობლების სიკვდილს მოესწრება (თუ ძალმე ხანმოკლე არ არის შენი სიცოცხლე), და შენზე უბედური კაცი არ იქნება ამქვეყნად. მერე და მერე სულ შიში, სულ ფორიაქი და დარდი შვილებზე, შვილიშვილებზე, ნათესავებზე, მეგობრებზე, მაგრამ ბედნიერი დღეებიც ხომ მრავლადაა ცხოვრებაში. თუნდაც ჩვეილის ბორძიკით გადადგმული პირველი ნაბიჯები, მისი მა-მა-მა და და-და-და, ეს ხომ ბედნიერების მწვერვალია. პოეტის გული კი ასჯერ მეგად განიცდის ბედნიერებასაც და უბედურებასაც.

მე მაინც ვიტყვი, რომ შოთა ბედნიერი კაცი იყო! იმაზე დიდი ბედნიერება რა უნდა იყოს, რომ ქვეყანას შემოქმედად მოევლინე, რომ შენი ერი, შენი ხალხი გაღიარებს და შეგიყვარებს, რომ ჯერ კიდე ახალგაზრდას ასეთი პიროვნება მოგილოცავს დაბადების დღეს.

მზე დაუმცხრალი!...

პატივცემულო შოთა! გილოცავთ დაბადების 50-ე წლისთავს. გისურვებთ სიჭაბუკეს, ხალისით სავსეს, გრძნობათა ყვავილობას, რომ საუკუნეებში ელვარებდეს თქვენი მშვენიერი პოეზიის მზე დაუმცხრალი, ციური მადლით ღვიოლეს თქვენი შემოქმედება.

თქვენ იუწყლეთ ჯილდო ნაბობი ღვთისაგან, ამიგომ პოეზიის ამურის ძალით არის დაისრული თქვენი პოეტური ბუნება და ზოგჯერ გულს გითრთოლებთ სევდა, რადგან პოეზია საწუთროს უზენაესი მშვენებაა.

ათასში ერთხელ კი არა, მუდამ ხელთ გიპყრიათ კვერთხი წინასწარმეტყველისა. ღვთიური პოეტი ბრძანდებით, თქვენ ისწრაფოდით, რომ გეზიდათ ჭეშმარიტება, საბუველი ჩამოხადეთ მშვენიერებას და სიბრძნეს, იგემეთ მისი ჯადოსნური ნექტარი.

დღეს თქვენ პოეზიის სახელგანთქმული რაინდი ბრძანდებით, თქვენი ლექსებით ესალმებით ქართველ ხალხს, და ღვთიური ნიჭით ცხებულ ქართულ მიწა-წყალს.

მიხარია, რომ თქვენს გულში ღვივის სიყვარული და დიდების გრძნობა მიქელანჯელოს მიმართ, მას ხომ ნორჩ ყრმასავით წმინდა აქვს სული.

იცოცხლეთ, იდღეგრძელეთ, მეგობრობის, სიყვარულის და მშვიდობის ძალის მგრძნობელო პოეტო.

სიყვარულით,
ლადო გუდიაშვილი.
1 აპრილი, 1979 წელი.

განა ბედნიერება არ არის, რომ ქვეყნის უმაღლეს ჯილდოს მოგანიჭებენ, რომ იმღენი ღირსული ადამიანი მოგესალმება სიყვარულით?

ოღონდ მღეროდეს

სულით და გულით მივულოცავ შოთა ნიშნიანიძეს მის სასახელო დღეობას – დაბადების ორმოცდაათ წელს.

ორმოცდაათი წელი ოღესღაც პოეტისათვის, და არა მარგო პოეტისათვის საოცნებო ასაკი იყო; პოეტსაც ამ ასაკში თავისი სიმღერა უმეტესად უკვე დამთავრებული, არსებითად ნათქვამი ჰქონდა. ჩვენს დროში ეს ასაკი არავისთვის, და მათ შორის პოეტისთვისაც, საოცნებო აღარაა. ჩვენი ჭირვეული დროც ხომ ჭეშმარიტ პოეტს სათქმელს ამოუწურავად, დაულეველად აწვდის მრავალი ათეული წლის საგზლად. ოღონდ პოეტს სტკეოდეს, ოღონდ პოეტი მღეროდეს. აი, ასეთ მრავალ ათეულ პოეტურ წელს ვუსურვებ მეც ჩემს ძვირფას შოთა ნიშნიანიძეს.

ირაკლი აბაშიძე.

ოქროს ნაყოფი

პოეტების სიმრავლე საქართველოში ყოველთვის იყო. ზოგს ჭეონია, რაკი XIX საუკუნიდან ხმალოდ რამდენიმე დიდებული სახელი შემორჩა, ლექსებსაც მხოლოდ ესენი წერდნენ და პოეზიის მაღალ სამსხვერპლოზე ზვარაკიც მხოლოდ ამათ მიქონდათ.

თუ მაშინდელ პერიოდულ გამოცემებს გადავხედავთ, ჩვენს წინაშე სულ სხვა სურათი გადაიშლება. ვინ მოსთვლის, რამდენი სახელი მისცემია დავიწყებას, რამდენი იმედი გაცრუებული და რამდენი ღვაწლი ამაოდ დამშვრალა!

დრო შეუდარებელი და ულმობელი დამხარისხებელია. ის გულგრილია ყოველგვარი სამსახურებრივ-თანამდებობრივი მდგომარეობის მიმართ, რომელიც პოეტს სიცოცხლეში ეკავა. დრო მხოლოდ ნიჭის გაქანებისა და ბუნის მაღალი დანიშნულების მიხედვით აჯგუფებს პოეტებს!

მეც სწორედ ამ ერთადერთი სწორი თვალსაზრისით ვუყურებ შოთა ნიშნიანიძის შემოქმედებას და ღრმად მწამს, რომ თითო-ოროლა ჭეშმარიტ ქართველ პოეტს შორის, ჩვენს თვალწინ რომ მოღვაწეობენ და ელადაგორის მახვილს აელვებენ, შოთა ნიშნიანიძე ერთ-ერთი უპირველესია!

მე ბევრჯერ ავუღელვებივარ ნიშნიანიძის ომახიან, ხანაც ბალღურად გულუბრყვილო, სულში ჩამწვდომ, ადამიანური სისათუთითა და შინაგანი სიმარილით აყალებულ პოეტურ სტრიქონს. ბევრჯერ გადმომდებია პოეტის მღელვარე განწყობილება, ბევრჯერ ამეხსენა გული სიხარულით, რომ კვლავაც გვყვანან შემოქმედნი, რომელიც ენებავთ ერის ლიტერატურას რომ დაამშვენებდნენ.

შოთა ნიშნიანიძე ერთი იმათგანია!

რა მალე გაუვლია ამ დალოცვილ ნახევარ საუკუნეს, რა მალე მოუკაკუნა ჯერ კიდევ გუშინ ახალბედა პოეტს – 50-ე წელიწადმა.

როგორც მრავალჯერ თქმული და დაწერილა, შოთა ნიშნიანიძე სწორედ ახლა შედის შემოქმედებითი სიმწიფის ასაკში. მისი პოეზიის მარად ცოცხალი ხე სწორედ ახლა იხუნდლება ოქროს ნაყოფით და გულუხვ შემოდგომას გვპირდება.

რევაზ ჯაფარიძე.

ამირანის ცეცხლი

ფშავში ძველთაგანვე ასე სცოდნიათ – როცა კაი ყმა ტოლ-სწორებს გამოაკლდებოდა, გულშემატკივრები კაი ყმის სახელზე წყაროს გამოიყვანდნენ, რომ გზაზე მიმავალ-მომავალ ხალხს მისი სახელი არ დავიწყნოდა. შენც კაი ყმა ხარ, შენი ლექსების უკვდავების წყაროს ხალხი, შენივე სიცოცხლეში ხარბად დასწაფვიან, და იმ თავანკარა წყარო-სარკეში დიდი თუ პაგარა თავის თავს ხედავს.

ალბათ, კავკასიის ქედზე მიჯაჭვული ამირანი, ვინც ღმერთებს ცეცხლი მოსტაცა, პოეტი იყო. აკი შენც შენი ხალხის გულზე მიჯაჭვული ამირანი ხარ, რადგან იმ წიგნებში, რასაც შენი ბავრ-სახელი აწერია, ამირანისეული ღონე და ცეცხლია დაბეუებული.

შენს წიგნებს სხვანაირი სიტყვის ომახი და მირონი სცხია.

არც ერთ თაობას არ დასჭირდება შენი წიგნების გამომარგული, იქიდან თუნდაც ერთი ეღონო სტრიქონის გამოსშირვა, რადგან არ მეგულება არც ერთი შენეული ლექსი, შიგ ციცინათელის მცირედი შუქი მაინც არ კიაფობდეს. შენი სიტყვა ქართული მზის ემბაზშია განათლული, შენს ყოველ ლექსს ლიბოდ ქართული მიწა უძევს, შენი ფოლადივით ნაჭედი სტრიქონები ერის გულიდან გულში გადადახლია, რომელშიც ამირანის მოგაცებული ცეცხლი ანთია. ალალი იყოს შენზე შენი ხალხის სიყვარული და მადლერება. მე მჯერა, იმ ცეცხლივით მარადის ენთება ლექსის დიღოსგალის სამჭედლოში ცეცხლი, რომელსაც შოთა ნიშნიანიძის პოეზია ჰქვია.

მედეა კახიძე.

სოფელში, სადაც გაღმერთებს ყველა,
მივიღე შენი ღვთიური წიგნი – მამულს ეყოფა რომელიც ელვად მარად და მარად, მარადის იქით!.. დიდი მადლობა! – გამითბე გული, გამითბე სული, გამითბე სისხლი!.. ჩემს არსებაში განივთებული – მელანქოლიის გაპფანტე ნისლი!..

სიმართლეს ვამბობ, შენს ძმობას ვფიცავ:
აქ კაცმა, ქალმა, ვარსკვლავმა ციცკრის,
ბავშვმა, მზემ, ზეცამ, ბალაზმა, მიწამ
შენი ლექსები ზეპირად იცის.

ზაურ ბოლქვაძე.

სიტყვა – ღონიერი

შრომა ნიშნიანიძემ, მგონი გუშინწინ, ნახევარი საუკუნე უკან ჩამოიოოვა და ახალ აღმართს შეუდგა მისთვის ჩვეული შემართებითა და ერთგულებით. ორმოცდაათი წელიწადი ჭეშმარიგი შემოქმედისთვის მხოლოდ შეადღეა, მწველი და ალმურიანი. საბედნიეროდ, კიდევ დიდი გზაა გასავლელი და ბევრი მწველრვალია დასაპყრობი.

ოცდაათ წელიწადზე მეტი გავიდა მას შემდეგ, რაც ახალბედა პოეტმა გამოამზეურა პირველი სტრიქონები და სამწერლო საზოგადოების ყურადღება მიიპყრო. ჩვენ, უფროსი თაობის პოეტები და მისი ტოლ-ამხანაგები თავიდანვე კარგად ვვრძნობდით, რომ ჩვენს თვალწინ იზრდებოდა საინტერესო, ნიჭიერი შემოქმედი, რომელსაც ღრმად ჰქონდა გადგმული ფესვები ეროვნულ ნიადაგში. ეს ნიადაგი პოეტისთვის ნოყიერი გამოდგა. ეს ნიადაგი ეროვნული პოეზიის შეხანიშნავი ტრადიცია, რომელიც ახლაც, მეოცე საუკუნის მიწურულშიც ჰკვებავს, ასაბრდოებს და ახალ ფრთებს ასხამს ქართულ ლექსს. ასე იყო ჩვენში დასაბამიდან და ასეა დღესაც.

შოთა ნიშნიანიძე დინჯად და აუჩქარებლად გაჰყვა ამ ტრადიციულ გზას, ჩვენთა ძველთა და უახლოეს წინაპართა მიერ განათებულს, ოღონდ დიდი ენერგია შეალია საკუთარი, სხვათაგან განსხვავებული ბილიკის მოძებნასა და გაკვალვას. ჩვენს თვალწინ გაიბარდა, დავაკაცდა, ქართული ლექსის შესანიშნავი ოსტატი გახდა. ხალხმა შეიყვარა მისი პოეზია.

შოთა ნიშნიანიძის ლექსი ნათელია და მეგაფორებით დახუნძლული. სინათლე და გამჭვირვალობა მის პოეზიას დიდი წინაპრებისგან აქვს შესისხლხორცებული, მაგრამ, მისდა საბედნიეროდ, საკუთარ ეცხლშია გამომწყვარი თითოეული სიტყვა და მეტაფორა, ჩუქურთმაც მისეულია და მის მიერაა გასულიერებული. სიტყვა მისი ღონიერია და ჯანმრთელი, პოეტური ხილვა ერთი და იმავე დროს საოცრად ნაზია და ვაკაცური.

შოთა ნიშნიანიძე დღევანდელობის გულწრფელი მსახურია და საუკეთესო მესიტყვე. მისი სახით ჩვენი დროის ქართულ პოეზიას ჰყავს სიტყვაღონიერი პოეტი, რომლის ყოველ ახალ ლექსს სულმოუთქმელად მოველოდ.

ოცდაათი წელიწადია შოთა ნიშნიანიძესთან ვმეგობრობ. ეს მეგობრობა ურთიერთპატივისცემასა და სიყვარულზეა დფუძნებული. მან კარგად იცის მეგობრობის ფასი. ლექსთან ერთად შოთა ამთავაცაა ძლიერი.

სულითა და გულით მრავალ გამარჯვებას ვუსურვებ ჩემს საყვარელ უმცროს მეგობარს.

რევაზ მარგიანი.

(გაგრძელება იქნება).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ 63-71, 73.

სულიერება

ლაზარეს აღდგინება

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია 3 აპრილს ლაზარეს შაბათის დღესასწაულს აღნიშნავს. როგორც „ინგერ-პრესს“ საქართველოს საპატრიარქოში განუცხადეს, ამ თარიღთან დაკავშირებით სიონის საკათედრო გბაბრში კთოლიკოს-პატრიარქი ილია მეორე პარასკევს საღამოს ლოცვას შეასრულებს, შაბათს კი საზეიმო წირვას აღავლენს.

ლაზარეს შაბათს საზეიმო წირვა დიღომში მდებარე წმინდა ლაზარეს სახელობის ეკეელესიაშიც აღევლინება.

გადმოცემის თანახმად, მაცხოვარმა 4 დღის მკვდარი ლაზარე გააცოცხლა. ეს იყო უფლის ჯვარცმის წინ მოხდენილი ბოლო სასწაული. როგორც საპატრიარქოში აღნიშნეს, ამ დღეს განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს ქართველებისთვის.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია მეორის ლოცვა-კურთხევით საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაში ლაზარეს შაბათი აღინიშნება როგორც ქართული ენის დღესასწაული. „ვინაადან X საუკუნის ქართველი საეკლესიო მამის იოანე ზოსიმეს „ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი“-ს მიხედვით, ლაზარეს აღდგინებას უკავშირდება ქართული ენის საიდუმლოება“ – განაცხადეს საპატრიარქოში.

ლაზარეს შაბათი მომარხულე მრევლისთვის თევზით ხსნილია.

განხილვა

მეგობრობის ხელშემწყობი

ახლახან საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მწიგნობართა ასოციაციამ, წიგნის – „რუსულ-ქართული ურთიერთობები აუზაგზრი რაკურსით“ – განხილვა გამართა. წიგნის სახელწოდება ედიშერ ხოშგარია-ბროსეს ერთ-ერთი პუბლიკაციის სათაურია და მოგვითხრობს რუსეთ-საქართველოს ბოლო წლების ურთიერთობებზე.

საქართველოში ბოლო დროს განვითარებული მოვლენები ბრლის წიგნის ინიშვნელობას. მისი ავგორები არიან ცნობილი მკვლევარები, მეცნიერები და სახელმწიფო მოღვაწეები, ხოლო რედაქტორი და გამოცემის სულისჩამდგმელი ბაგონი ედიშერ ხოშგარია-ბროსე, რომელმაც ჩვენთან საუბარში თქვა: „კრებული აქტუალური და მნიშვნელოვანია და მისი მიზანია იმ ნეგატიური ინფორმაციების გაფანტვა, რომელიც საქართველოს შესახებ რუსეთის მხრიდან ინტენსიურად ვრცელდება. ჩვენ შორს ვართ იმ აბრისგან, რომ აქ გამოქვეყნებული მასალები პრობლემას გადაჭრის, მაგრამ მისი მოგვარების გზებს ნამდვილად გვიჩვენებს“.

ინფორმაციები მოგვაწოდეს ინგერ-პრესმა და ჩვენმა კორესპონდენტმა.

ვაიმე, ენავ!

„რა უთქვამს, რა მოუჩმახავს...“

ანუ ეარანული ქართული „ბარგალიტები“

- **აქ ლაპარაკია მილიონებთან (ან მილიონებზეა ლაპარაკი, ან მილიონერებთანაა ლაპარაკი).**
- **აწარმოოს ის ღონისძიებები** პროკურატურამ (**არც ყველაფრის „წარმოება“ შეიძლება, „გაკეთებისა“ არ იყოს. გაატაროს ღონისძიებები, ან მიმართოს ღონისძიებებს**).
- **პირველი, რასაც** აჭარის მეთაურს **მოუწევს** შეგუება... (**პირველია თუ მეორე, „რასთანაც“ უნდა დავუსვამ**).

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

ასტროლოგიური პროგნოზი
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 75, ხუთშაბათი, 1 აპრილი, 2004 წელი.

წარდგენილია სახელმწიფო პრემიაზე

საქართველოში და პოსკოვოსნაცვლური სისტემის სხვა ქვეყნებში მიმდინარე გრანსფორმაციის პროცესები მიმნიდან ისახავენ თვისებრივად ახალი – უპირველესად საბაზრო ურთიერთობებზე დაფუძნებული ეკონომიკური სისტემის ჩამოყალიბებას, რომლისთვისაც შინაგანად დამახასიათებელია რეფორმების განაგრძობინება და გამოყენების ბალანსი ეფექტანობა. მაგრამ რაგინდ მიმნიდელადაც უნდა გამოიყენებოდეს ის და დადებითი მოქმედებითაც არ უნდა ხასიათდებოდეს საბაზრო ეკონომიკა, როგორც მისი არსებობის მრავალწლიანი პრაქტიკა ვვიმტკიცებს, იგი ერთობლივი მოთხოვნისა და ერთობლივი მიწოდების სფეროში ხმირად განიცდის ბოკერ რეკვ�. მაკროეკონომიკური რეგულირების ეფექტიანობა მოწესრიგების გარეშე ამ რეკვეფებში შეიძლება გამოიწვიოს წარმოების არანებისმიერი განვითარება, მაგალი ეფექტიანობა და სხვა თანამედროვე სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემა. ამიგომ ეკონომიკური მეცნიერების ერთ-ერთი უპირველესი ამოცანა რეგულირების ეფექტიანი მეთოდების შემუშავება, რომელთა საფუძველზე გაამრეკადად განხორციელებული ეკონომიკური პოლიკეკი მნიშვნელოვანად შეამსუბუქებს მიღეთონობთან ადამიანის ცხოვრებისა და საქმიანობის.

ქარიშვილ ეკონომისტთა ჯგუფის მიერ **(პროფესორები ოური ანანიაშვილი, კლიმენტი ანელაშვილი, ია.ია ბუსხია, ვლადიმერ ბაბაევი, ბეთიმნდილ სალგაბეკ, ეიოორი წერეთელი)** შესრულებული ნაშრომთა ციკლი „მაკროეკონომიკური რეგულირების მეთოდები და მოდელები“, რომელიც წარდგენილია საქართველოს პრემიაზეგანთან არსებული მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგის სახელმწყოფო პრემიის მოსაპოვებად ეპმანაგრულ მეცნიერებათა დარგში, ამ მიმართულებით გადადგმული მნიშვნელოვანი ნაბიჯია. მასში თავმოყრილია კონცეფციები, მოდელები და მეთოდები, რომლებიც, ერთი მხრივ, ეკონომიკური სისტემის მოქმედების კანონმონაერებას ხსნიან, ხოლო, მეორე მხრივ, მისი ეფექტიანი რეგულირების გასაწევრიელებლად ბრეს სახავენ. ნაშრომთა ციკლი წარმოდგენილია 49 წიგნისა და ხელნაგალ სახით; ისანი 1965-2001 წლებში არის გამოქვეყნებული არა მარტო საქართველოს, არამედ აშშ-ის, ყოფი ბრიტანეთის, რუსეთის და სხვა ქვეყნების გამმოქეყნლებებსა და სამეცნიერო ჟურნალებში.

ნაშრომთა ციკლი ავტორთაგენის ლოგიკურად დაეკვამრებულ რამდენიმე მამრთულებას. მამანმეწონლად მიგვანნია ფართოთ სამოუგალოთს მოკლედ გვიგანთ ამ მამრთულებათა მიანარი და მიდეკული მეფეკეთის მნიშვნელობა.

უწინარესად უნდა აღინიშნოს მაკროეკონომიკური რეგულირების ძირითადი თეორიული მამრთულებების ეროგენული ანალიზი, რაც ანასხა საქართველოს მეცნიერებთა აკადემიის ნეკერ-კორესპონდენტის, პროფესორ ა. ხალეგანის ფუნდამენტურ შრომებში. ბრეკალწეთანი ეკლეკეს ეკონომიკურ ანალიზ ეკონომიკურ ეკონომიკურ აპრის ჩამოყალიბებისა და ეროგენიერების ეგალეს ეკონომიკის მოქმედებისა და რეგულირების შესახებ. ავი განსაკუთრეკულ ეკრანალეს უთმოის ეკონომიკის ეკლეკეი ეროგენიერეს შემუშავეკულ თეორიებს, ეროგენიერეს ანალიზ პრიკუსნი.

ნაშრომთა ციკლის მეორე ეტაპზეეკონომიკური მამრთულებისა აერთიანებს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ნეკერ-კოგნიტიკურ ეკონომიკურ ეროგენიერეს ეროგენიერეს ეროგენიერეს

ქართული ფოუბიზნესი

ამიაჯარი ჯგუფი „რონდო“ არსებობას შეათვლ წელს ათვლის. კვარტეტი დაარსებას დღიდან მოეკუმეტენ ფები – ელენე და ლელა თოთარაშვილები, ხოლო ბოლო 5-6 წელია, მათ გვერდს ემშეენებენ მაიკო ჩაქვეტანი და ნათია ჯორჯოლაანი.

„ლონის წელი“ ჯგუფის წარმოგებაში, ქალბატონ ელისაბედ (ლონა) თთარაშვილის მეუძღვნა, რომელიც, გარდა ამისა, რომ „რონდოს“ დამფეგნებელია, მის მუსიკალურ თუ საორგანიზაციო მხარეს განსაზღვრავს. ერთი სიკეთეთი, იგი ჯგუფის პროდიუსერია. ალბათ, პროდუსიონალიზმისა და დაუღალავი შრომის პასუხია სხვადასხვა კონკურსსა მოპაიჯეგული წარმატეგები. თითოეული ჯილდო გოგონებისთვის ბევრს ნიშნავს, თუმცა ყველაზე ტკბილად მაინც „ლიგა 96“ და ალგის საერთაშორისო ფესტივალი ახსოვდათ, სადაც 300 შემსრულებელთა შორის საპრიზო ადგილი მოიპოვეს. ამგვარად ჯგუფი აქტიურად წერს ახალ სიმღერებს და ნელ-ნელა ეწყობა რიგით მეორე ალბომი.

ესსაუბრები ჯგუფის წევრებს.

დატოვებს თუ არა „რონდო“ საქართველოს?

– ეშვიშლიშ ბაბა ხუბაულეაშვილის ხეკოვანი, რომელიც ჩვენ სიმღერების ეკეთებს არანაირებს, ასევე ასრულეს გიგარის სოლო პარგან. ნაფიქლის დანაწყისებოთვის ვეკეშპვი მეორე ალბომის გამოცემას, მასში 12 სიმღერა შეგი, აქ მოთავსდება ის კომპოზიციებიც, რომლებიც უკვე დიდი ხანია შეკმნილია, მაგრამ აქამდე არ ვეკონდა ჩაწერილი. საკმაოდ მრავალფეროვანი რეპერტუარი ეკუქეს, ეგანაკლესი სხვადასხვა ხასიათის სიმღერებს. ერთ-ერთ მათგანმა, რომელსაც ქვემი „ლემილიონ მთვალ შენამდე“, ეკადეოლეთ კლუბს, სკეესარი მმაადა და უახლოეს მომავალში დავიწყებთ შეშთოს.

– სად და როგორ ამარეთ ამთ წლის ეკეთეეს ალნიშენის?

– ამ თარიღს ჩვენ ეგანაკეთრეკუალ ვეკლით. დიდი სურეალი ეკაქეს, სექსემბრისთეს სოლი კოლეეგი მოვამმალოთ, რაც ჩვენ-მეა დამოკიდეეულია. ეკაქეს უნარმმარი რეპერტეარი. ეკმიდნარე ექიდან, რომ ხმირად ეშლერთი ეოეესდა, არც ხმის ეაკლის პრობლეკა ეკაარეს. მოკლედ, დიდი სურეალი ეკაქეს და ეკახთო, რა იეზეა.

– ალბათ, ერთადერთი ხელისშემშლელი მიგეგი ფინანსური მხარეა. ეკაეთი თუ არა სპონსორი და საერთოდ, როგორ ახერხეს ჯგუფი არსებობას?

– მოკეხსენებეთ, რა მდგომარეობაა დღეს საქართველოში, არ არის ეკხაკეარი, რომ შემოქმედი ადამიანი ალეკეთ ქონორაეთ ეკეთ ცხოვრობდეს. ლეთის მადლით და ჩვენი თავდაეზოგეთ მრომის წყალობით მუსიკა, რომელსაც ვეშნით, სამოყალეთრეროსხისთვის საინკეერესოა და ალეკეთ, ანუ ჯგუფი ნამდვილად კომეერეეულია. კონეერტებში მონაწ�ლეეობასას ვიღეეთ გარკვეულ თანხას, იყოდეეა ალეთო ალბომებეი. ეკიდეეს ჩვენს შემოქმედებას, შემდეგ ამომწერეკეი ინტორმაციი მოათხოვეს ლაბის შესახებ და ორი წლის წინათ იეკი მსოფლიო პროდიუსერთა საპჭოს წევრი ეახდა. ამან ეკოდეკ ეეფრო შეეწყო ხელი ჩვენი კონკეკეტების გეგორთოეეას.

– ანუ საკმაოდეკა, რომ ამეერეკამბა გეკმეგაეართთ?

– ჯერჯერობით ეუხაკ ეკრაფერს ეოკეკეთ, რადგან რამდენსმე ქეკეყანაშეკა ხალარი, ხალარსეეფილ რამდენსმე თვით, ოლიმენ, რომელ ქეკეყანაში ჯერ თავადეკე არ ეეკეთ.

– საკმაოდ ენერგიეეული სამღერები გაქვთ, სცენაზე დეკეთარეებეეთ ვერ გაგრძელებთ, ეორეოკრაფი თუ ეკეკეთ?

– რა თქმა უნდა. ხკემოდ ინტენსიურად ვმუშაობდით თეკ გიეკეთშეეთან, შემდეკ ლეკეან შეკრეკეეთან, ახლა ლეკეან ქამხაეეთან ეკაირეთ თანამშრომლებსა.

– ახლეკ ეკეკეთეეკთა სასეკნო კოსკეეეეები, მაკეაკი, ეარეეხნალობა... ამაზე კინ ბრეკნაეეთ?

– ჩვენს ეარეეეთაზე, ძირითადად, ლონა ბრეკნეკ. ყოველთვის ეკლლოეს ეეონეეეოკნალ არ ვგმოეეეეეეეოდეთ. მახი ალეკეი კეკ სხირეკეეეში მოაკეთ ეიმაკეეგბაეა თუ ლიმაინეეეეს.

– ეკალეკეეთეთ ეარაფეკალან ეკამიდნარეკ, თუ ახერხეთ ალეკეკ ეკალეკსაბა ბაეეეეკ?

– მოკეხსენებთ ალეეეეს ბალეთმარეთა – ეაკეეს ეკეეეეეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 75. ხუთშაბათი, 1 აპრილი, 2004 წელი

ალბომი

ქეჟლას რაიმე აქვს სახსოვარი

სურამში აღებულია 1925 წელს ბაღდათის რაიონის მკედრი ეფადგოკები მარტნიდან — ცაბარა ქამაკაშვილი, მისი სახელობისაა I სამ. სკოლა. საქართველოში მეგალურგიის ერთ-ერთი უფიქმელბლის პროფ. ნიკოლოზ ქამაკაშვილის და; ნადეკდა და კეკადენე კახაინა — საქართველოში ქიმურგიის ერთ-ერთი უფიქმელბელის, პროფ. ნიკოლოზ კახაინის დედი.

ქუნია ბერბაკაძის აღბომიდან.

შეკითხვებით, რომ სურათების გამოქვეყნება უფასოა. ტელ: 99-66-10.

ფოტოების მომწოდებელთ ვთხოვთ, რომ დაბეჭდვიდან ერთი კვირის ვადაში მოაკითხონ რედაქციას გამოქვეყნებული სურათების წასაღებად.

ᲐᲠᲘᲚᲜᲘᲣᲡᲘ ᲒᲕᲐᲢᲧᲝᲑᲘᲜᲔᲑᲘ

22 ნოემბრის ხუმრობა

ᲒᲠᲘᲚᲜᲘᲣᲡᲘ გახდა, რომ საგანეკი ბრფოსნეზე, რომელიც ეფარდ შეკარდნიქმ კრწარსნის რეზიდენციაში ბუშმ მოიწია, მან კურნალისტებს განუცხადა:

— დღეს პირველად ეხდა ვანეკიცალო, რომ 22 ნოემბრის ჩეკმ ხუმრობა ეგდადეკიმის შესახებ, ვერ გიიგეკ... მინდა ეგესმოთო, რომ ხეალიდან განეგარნის პრეზიდენტის მოეალეობის შესრულებას კონსტიტუციით დადგენილი ეადის განვლამდე.

ᲚᲔᲕᲬᲐᲛᲘᲐ — ᲤᲝᲗᲝᲗᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘ?

ᲑᲣᲨᲘᲜ ᲔᲒᲘᲞᲢᲘᲡ რუსეთის საინფორმაციო სამეალეებმა სენსაციური ცნობა გაავრცელეს: ამერიკის ელჩმა საქართველოში რიჩარდ მილნამა, საქართველოს ხელისუფლების თავმჯდომარე ნინაროთეთ, ეური ლუკაოოს ფოთის მერობა შესთავაზა. მოსკოვის მერი თანამმხალ, ყაიკაოის ეს პოსტი იმ შემთხვევაში, თუ ახლან აბამძე ფოთში ცენტრის საქმიანობის გასაკონტროლებლად თავის წარმომადგენელს აღარ გაგზავნას.

ᲡᲝᲩᲘᲝᲜᲘ ᲓᲐᲐᲙᲐᲪᲐᲕᲓᲐ

სოროსი დააკავეს

საქართველოს გენერალურმა პროკურორმა ირაკლი ოქროპაშვილმა გეთთალილაშვილ ლეკბორსაგმ მალეკ საათალილაშის სამართალი მოთხოვნა და ამერიკელი ბიზნესმენი სოროსი საქართველოში გაწეული მეუბნელი საქმიანობისთვის დააკავა. მთაწმინდა-კრწანისის რაიონულმა სასამართლომ მას უკვე მიუსაკი სამთვიანი წინასწარი პატიმრობა და ფინანსური ლეკეული პარგიების სასარგებლოდ 2 მილიარდ ლარის გადახდა დაკაისრა. პარგიები კეთილნილ წილს ამ თანხიდან მიიღებენ ცესკოს ამ მონაკეკმეების მიხედვით, რომლეკბიე მთა 28 მარგის არჩევნებში მოიპოვეს: „ეაკიონალური მოძრაობა-ოდვოკრატები“ — 62,02 პროცენტს, „მეშარკუკენე ოპოზიციამრეწველები, ახლები“ — 7,60 პროცენტს, „ლეშოკრაკენეი ალორძინების კეკშარი“ — 6,13 პროცენტს, „საქართველოს ლეკბორსაგნი პარგია“ — 5,79 პროცენტს და ა.შ.

როგორც ცნობილი გახდა, ნაოკლამეული ცესკოს ამ განაწილებას არ ეთანხმება და საქმის ეასაჩივრებას სგრანაკურეს სასამართლოში აპირებს.

მეგობრის ხელი

რუსმა მილაარგრმა სოროსთმა ბუშის აგარკანთა და „ინდეპენდენტებ“ კორესპონდენტებს განუცხადა, რომ ანგარნინოპოლეკრი კანონმდებლობის პრინციპიდან გამიმდინარე. კატეკორიულად არ ეთანხმება იმ ფაქტს, რომ საქართველოს ხელისუფლებას მონიპოლიურად აფინანსებს ჯორჯ სოროსი და ამაკომ ეადაწყდება, ეოველ წლის ყოველ პირველ აპრილს საქართველოს მთავრობას ეამოუყოს ნახევარ მილიარდ. ბანდესენი არ აკონტრეგებს, რომელი ეალეკანი

ᲛᲝᲜᲐᲚᲘᲡᲢᲘ ᲞᲐᲢᲝᲛᲐᲠᲘ

ᲑᲣᲨᲘᲜ წინასწარ პაგიმრობიდან სასამართლომ გეთთალისუფლა რკინიგზის ფეკპარკამეკის ყოფილი შეფი აკაკი ჩხაიძე. მისი ადვილი დაიკავი ლეკან ბანძაძემ, რომელეკ მონალეთ ეეფილ მეეფილ პროკურატურამ.

ᲗᲝᲮᲚᲘᲡᲘᲡ ᲞᲐᲢᲝᲛᲐᲠᲘ

ᲑᲣᲨᲘᲜ წინასწარ ეაგიმრობიდან სასამართლომ გეთთალისუფლა რკინიგზის ფეკპარკამეკის ყოფილი შეფი აკაკი ჩხაიძე. მისი ადვილი დაიკავი ლეკან ბანძაძემ, რომელეკ მონალეთ ეეფილ მეეფილ პროკურატურამ.

ᲡᲐᲡᲬᲠᲐᲤᲝᲒᲝ — ᲜᲝᲛᲘᲠᲗᲘ!

ᲑᲐᲫᲘᲜᲘᲡ ეს სომეფი დასაბეკდად მმად იყო, როკა სარწმუნო წყარომ ეგადაეკეკი მმილოდ მისგეკ ეკნაილი ინფორმაკია: თბილისში ჩამოდს პოპ-ეარსკეკალეი, ეკდოფილიამმ ეკეემაკანილი მაკალ ეკკეკონი. მმ კონკეკრეგე თბილიეკეკრა ჩინოენეკების დასწრება მიმპაშეეწონელია.

ᲐᲛᲑᲝᲑᲔᲜ, ᲛᲐᲠᲗᲐᲚᲘᲐ?

20 მილიონი დოლარი სასამოვნებელი დამიმი

ᲛᲚᲘᲝᲜᲘᲗᲘᲡ პირველი ტენორი, 68 წლის ლუჩიანო პავაროტი, როცა ცოლ-შვილს გიეყარა, 20 მილიონი დოლარით „დაკარგა მესონ“, მართალია?

„სარ“ კომეტენარი: ᲑᲣᲨᲘᲜᲐᲓ ᲐᲮᲘ ᲘᲧᲝ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲚ, ᲔᲡ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲚᲘᲝᲜᲘᲗᲘᲡ ᲓᲝᲚᲐᲠᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲮᲐᲠᲘᲗᲘᲡ ᲐᲠᲐ ᲧᲝᲤᲝᲕᲔᲚᲘ. ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘᲡ ᲪᲝᲚᲘᲡ ᲛᲝᲮᲐᲚᲘᲗ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲠᲔᲚᲘ ᲗᲐᲜᲘᲡᲐ ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲑᲐ, ᲔᲒᲔᲑᲘᲡ, ᲒᲝᲜᲘᲡ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲠᲔᲚᲘ ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ... ᲧᲣᲪᲐ ᲨᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲔᲪᲘᲜᲐᲗᲐ 35 ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲘᲛᲠᲘᲡ ᲛᲝᲠᲔᲚᲘ ᲨᲔᲛᲝᲛᲔᲜᲘᲡ ᲓᲐᲫᲘᲒᲕᲘᲠᲓᲐᲛᲔᲠᲔ.

ᲡᲐᲚᲝᲠᲪᲐᲕᲔᲑᲘ ᲡᲢᲐᲓᲘᲝᲜᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ

ᲐᲒᲠᲘᲚᲘᲡ, რომ ᲤᲣᲢᲑᲝᲚᲘᲡ ᲡᲐᲓᲔᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲐᲛᲘᲜᲔᲑᲘᲡ...

როგორც სარწმუნო წყაროებიდან შეეიტყვეთ, ᲤᲣᲢᲑᲝᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲗᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲨᲔᲠᲩᲔᲚᲘ ᲡᲐᲓᲔᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲝᲚᲘ ᲡᲐᲓᲔᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲛᲝᲚᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲘᲜᲔᲑᲘᲡ. ᲝᲗᲮᲘ ᲤᲘᲠᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲓᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲤᲘᲥᲠᲓᲐ ᲡᲐᲛᲘ ᲛᲘᲚᲘᲝᲜᲘ ᲚᲐᲠᲘ. ᲛᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘ „ᲓᲝᲚᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲡᲝᲜ“, ᲛᲐᲠᲗᲐᲚᲘᲐ?

„სარ“ კომეტენარი: ᲑᲣᲨᲘᲜᲐᲓ ᲐᲮᲘ ᲘᲧᲝ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲚ, ᲗᲣ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲚᲘᲝᲜᲘᲗᲘᲡ ᲓᲝᲚᲐᲠᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲮᲐᲠᲘᲗᲘᲡ ᲐᲠᲐ ᲧᲝᲤᲝᲕᲔᲚᲘ. ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲪᲝᲚᲘᲡ ᲛᲝᲮᲐᲚᲘᲗ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲠᲔᲚᲘ ᲗᲐᲜᲘᲡᲐ ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲑᲐ, ᲔᲒᲔᲑᲘᲡ, ᲒᲝᲜᲘᲡ ᲛᲝᲛᲔᲪᲘᲠᲔᲚᲘ ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ... ᲧᲣᲪᲐ ᲨᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲔᲪᲘᲜᲐᲗᲐ 35 ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲘᲛᲠᲘᲡ ᲛᲝᲠᲔᲚᲘ ᲨᲔᲛᲝᲛᲔᲜᲘᲡ ᲓᲐᲫᲘᲒᲕᲘᲠᲓᲐᲛᲔᲠᲔ.

ᲡᲐᲚᲬᲠᲐᲤᲝᲒᲝ — ᲜᲝᲛᲘᲠᲗᲘ!

ᲑᲐᲫᲘᲜᲘᲡ ეს სომეფი დასაბეკდად მმად იყო, როკა სარწმუნო წყარომ ეგადაეკეკი მმილოდ მისგეკ ეკნაილი ინფორმაკია: თბილისში ჩამოდს პოპ-ეარსკეკალეი, ეკდოფილიამმ ეკეემაკანილი მაკალ ეკკეკონი. მმ კონკეკრეგე თბილიეკეკრა ჩინოენეკების დასწრება მიმპაშეეწონელია.

ᲡᲝᲪᲘᲝᲜᲘ

ᲕᲘᲗᲝᲛᲘ ᲛᲐᲠᲗᲚᲘᲐ

ᲒᲕᲔᲚᲘᲠᲘᲡᲣᲚᲐ?

ᲠᲩᲘᲚᲘᲡ ᲚᲐᲜᲬᲠᲘᲡᲐᲪᲘᲡ ᲚᲐᲜᲪᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲠᲘᲡ „ᲒᲐᲠᲔᲛᲝᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲘ“ ᲓᲐᲓᲐᲡᲢᲣᲠᲓᲐ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜ